

Κατερίνα Ζωντανού

Γράμματα από τον **Αϊ-Βασίλη**

Εικονογράφηση:
Γεωργία Στύλου

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τελευταίες μέρες του χρόνου και ο Αϊ-Βασίλης ετοιμάζεται πυρετωδώς για τη μεγάλη του αποστολή. Έχει φτιάξει ένα τεράστιο βουνό από τρενάκια, κούκλες, τύμπανα, μπάλες, αυτοκινητάκια και ό,τι άλλο μπορεί να βάλει ο νους ενός παιδιού.

«Χο, χο, χο! Ευτυχώς και φέτος τα παιδιά του κόσμου προσδοκούν κι ελπίζουν» είπε με τη βροντερή του φωνή και ο κόκκινος σκούφος του φάνηκε να κουνιέται λίγο, πίσω από την κορυφή του πολύχρωμου βουνού.

«Ποπό δώρα!» φώναξε το μικρό ξωτικό βγάζοντας το κεφάλι του από ένα κουτί όπου είχε τρυπώσει. «Πόσα παιδιά σε περιμένουν, Αϊ-Βασίλη!»

«Αχ, και πόσα ακόμα δεν έχουν μάθει να με περιμένουν» είπε αναστενάζοντας εκείνος. «Αν φώλιαζε η ελπίδα στις καρδιές όλων των παιδιών του κόσμου...»

«Τότε δε θα προλάβαινες!» τον διέκοψε το ξωτικό.

«Και βέβαια θα προλάβαινα. Δεν ξέρεις ότι κάθε γράμμα που ανοίγω με κάνει λίγο πιο δυνατό; Χωρίς τα γράμματα των παιδιών, τι θα ήμουν, μικρό μου ξωτικό;»

Το ξωτικό σκέφτηκε και ξανασκέφτηκε...

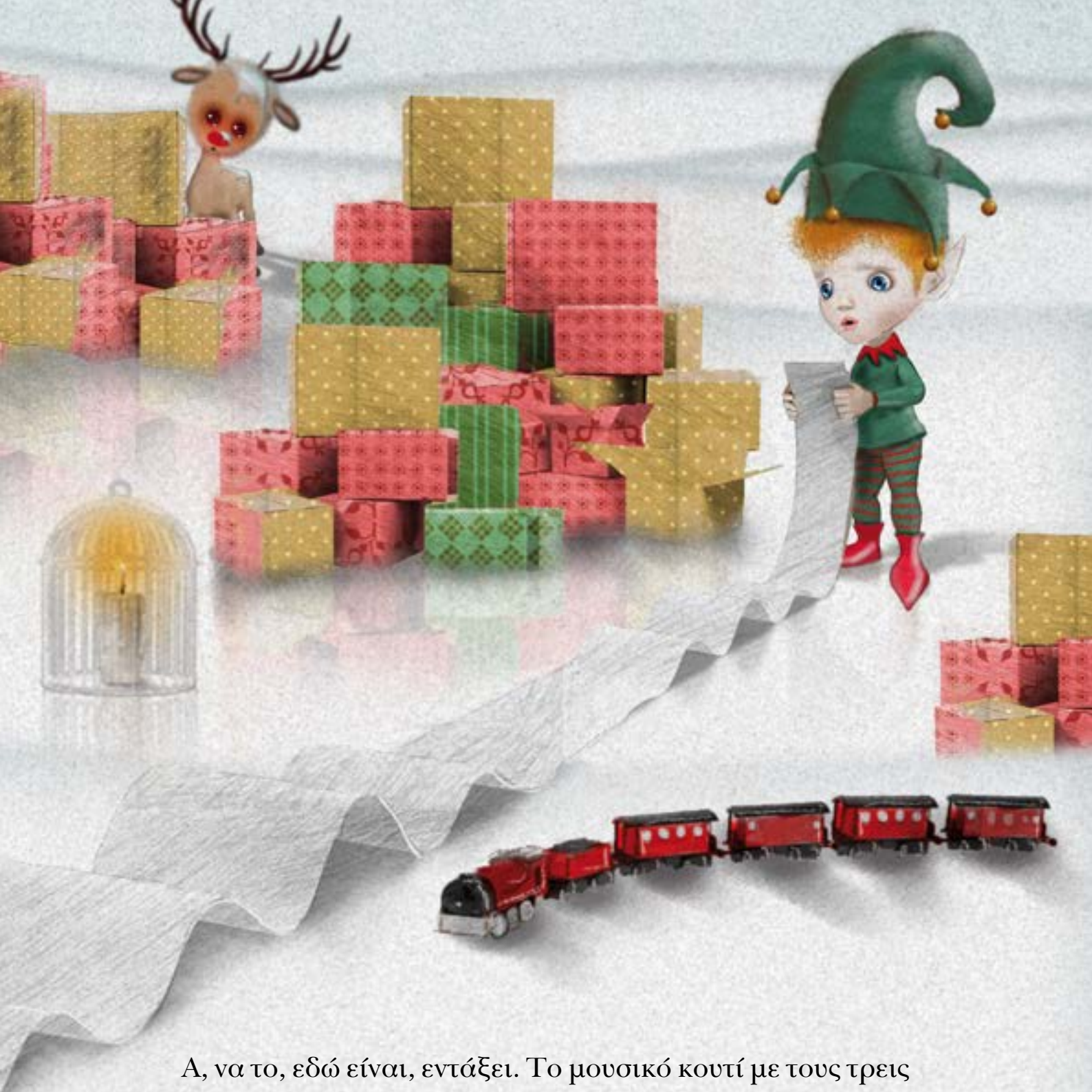

«Άντε, λοιπόν, ας μη χάνουμε χρόνο» του είπε ο Αϊ-Βασίλης και του έδωσε μια μακριά λίστα με ονόματα, που φαινόταν να μην τελειώνει πουθενά. «Για να δούμε μήπως μας λείπει τίποτα».

Το ξωτικό άρχισε να διαβάζει τα ονόματα και να ελέγχει ένα ένα τα δώρα:

«Το μεγάλο διασωστικό ελικόπτερο για τον Αναστάση εντάξει, το θαλασσί ρολόι για τη Νεφέλη εντάξει, το κόκκινο τρενάκι με τα τέσσερα μεγάλα βαγόνια για τον Αντώνη... πού είναι το κόκκινο τρενάκι με τα τέσσερα μεγάλα βαγόνια για τον Αντώνη;...

Α, να το, εδώ είναι, εντάξει. Το μουσικό κουτί με τους τρεις κύκνους για την Αμάντα εντάξει, το ξύλινο καρουσέλ για την Ελευθερία εντάξει, το κουκλόσπιτο για... όχι... το κουκλόσπιτο για την Ελευθερία και το καρουσέλ για... όχι... Α, να, αυτό είναι για την Ελευθερία... Για να δω τι έχει μέσα. Άδριο! Οχ! Τα μπέρδεψα πάλι, Αϊ-Βασίλη. Διάλειμμα!»

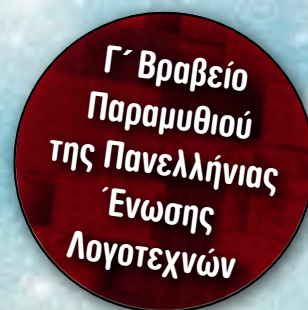
«Ουφ!» κατσούφιασε ο Αϊ-Βασίλης. «Με τόσα διαλείμματα που θέλεις, δε θα καταφέρουμε να μοιράσουμε δώρα φέτος. Πώς θα σου φαινόταν αυτό;»

«.....!»

Ο Αϊ-Βασίλης πήρε στα χέρια του τη λίστα με τα ονόματα, που φαινόταν να μην τελειώνει πουθενά. «Ας τα πάρω απ' την αρχή» μουρμούρισε. «Το αρκουδάκι για τη Μαργαρίτα, το μεγάλο βιβλίο των ζώων για τον Άρη... η πράσινη μπάλα για τον Ντανιέλ... το αλογάκι για τον Ανδρέα... Τελειώσαμε λοιπόν!» είπε στο τέλος ευχαριστημένος και έχωσε τα χαρτιά στην τσέπη του.

**Η τελευταία νύχτα του χρόνου έχει φτάσει
και ο Αϊ-Βασίλης βρίσκεται στη μεγάλη του
αποστολή. Όλα πηγαίνουν περίφημα.
Όμως, πριν παραδώσει και τα τελευταία δώρα,
ένα ατύχημα στον ουρανό φέρνει τα πάνω κάτω!
Και τώρα; Τι γίνεται με τα παιδιά που τον περιμένουν;
Τι γίνεται και με εκείνα που ποτέ δεν τον περίμεναν;
Τι συμβαίνει και είναι όλα χαρούμενα το πρωί;
Νοιάζεται κανείς στ' αλήθεια για το δώρο του Αϊ-Βασίλη;**

από 4 ετών

